

PRIPOROČILA

PRIPOROČILO KOMISIJE (EU) 2020/1563

z dne 14. oktobra 2020

o energijski revščini

EVROPSKA KOMISIJA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti členov 168 in 194 Pogodbe,

ob upoštevanju Direktive (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: prenovljena direktiva o električni energiji), zlasti člena 29 Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Energijska revščina so razmere, v katerih gospodinjstva nimajo dostopa do osnovnih energetskih storitev. S skoraj 34 milijoni Evropejcev v letu 2018 ⁽²⁾, ki si ne morejo privoščiti ustreznega ogrevanja svojih domov, je energijska revščina velik izziv za EU.
- (2) Kot priznavata sozakonodajalca, so primerno ogrevanje, hlajenje, osvetlitev in energija za električne aparate osnovne storitve, ki so temelj za dostojen življenjski standard in zdravje. Dostop do energetskih storitev je bistvenega pomena za socialno vključenost. Boj proti energijski revščini torej lahko prinese številne koristi, vključno z nižjimi izdatki za zdravje, manjšim onesnaževanjem zraka (z nadomeščanjem virov ogrevanja, ki ne ustrezajo namenu), večjim udobjem in boljšim počutjem ter izboljšanimi proračuni gospodinjstev. Te koristi bi skupaj neposredno spodbudile gospodarsko rast in blaginjo v Evropski uniji.
- (3) Evropski steber socialnih pravic, ki so ga 17. novembra 2017 skupaj razglasili Evropski parlament, Svet in Komisija, uvršča energijo med osnovne storitve, do katerih ima pravico dostopati vsakdo. Socialno ogroženi so deležni pomoči pri dostopu do teh storitev ⁽³⁾.
- (4) Pravičen prehod na podnebno nevtralno Unijo do leta 2050 zavzema osrednje mesto v evropskem zelenem dogovoru, ki ga je Komisija predložila decembra 2019 ⁽⁴⁾. V središču tega zelenega dogovora je val preнове ⁽⁵⁾, pomembna pobuda, katere namen je spodbuditi strukturno prenovu zasebnih in javnih stavb, s čimer se bodo zmanjšale emisije, okrepljeno okrevanje ter ublažila energijska revščina. Taka strukturna prenova bo pomagala okrepiti prizadevanja EU za blažitev podnebnih sprememb. Iz tega razloga se je štel za bistveno, da se val preнове in to priporočilo sprejmeta skupaj, da se vzajemno okrepijo pozivi k rešitvi vprašanj glede energetske revščine in energijsko najmanj učinkovitih stavb.

⁽¹⁾ UL L 158, 14.6.2019, str. 125.

⁽²⁾ Podatki iz leta 2018. Eurostat, SILC [ilc_mdcs01].

⁽³⁾ Evropski steber socialnih pravic, načelo 20 „Dostop do osnovnih storitev“: https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_sl.

⁽⁴⁾ COM(2019) 640 final – Sporočilo Komisije o evropskem zelenem dogovoru.

⁽⁵⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Val preнове za Evropo – ozelenitev naših stavb, ustvarjanje delovnih mest, izboljšanje življenja“ (COM(2020) 662 final).

- (5) Energijska revščina je osrednji pojem, konsolidiran v zakonodajnem svežnju z naslovom „Čista energija za vse Evropejce“, ki je namenjen lažšanju pravičnega energetskega prehoda. Komisija mora v skladu z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: uredba o upravljanju) ter prenovljeno direktivo o električni energiji zagotoviti okvirne smernice glede ustreznih kazalnikov energijske revščine ⁽⁷⁾ in glede opredelitve pojma „znatno število gospodinjstev z energetsko revščino“ ⁽⁸⁾. Standardne opredelitve energijske revščine ni, zato je državam članicam prepuščeno, da oblikujejo svoja merila v skladu s svojim nacionalnim okvirom. Vendar pa nedavno sprejeti zakonodajni sveženj zajema koristna splošna načela in spoznanja o mogočih vzrokih in posledicah energijske revščine. V njem je poudarjen tudi pomen politik za reševanje te težave, zlasti tistih, ki so povezane z nacionalnimi energetskimi in podnebnimi načrti ter dolgoročnimi strategijami prenove ⁽⁹⁾.
- (6) Države članice morajo v svojih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih oceniti število energijsko revnih gospodinjstev. Če država članica ugotovi, da ima veliko število energijsko revnih gospodinjstev, v svoj načrt vključi nacionalni cilj ter politike in ukrepe za zmanjšanje energijske revščine. Komisija je v okviru petega poročila o stanju energetske unije objavila delovne dokumente svojih služb za vsako državo članico, ki vsebujejo posamezne ocene vsakega končnega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta. Ti delovni dokumenti služb Komisije med drugim ocenjujejo, kako so bila v končnih načrtih obravnavana zadevna priporočila Komisije iz leta 2019, vključno s priporočili o energijski revščini, in vključujejo smernice za izvajanje nacionalnega energetskega in podnebnega načrta.
- (7) Države članice morajo v skladu s prenovljeno direktivo o električni energiji sprejeti ustrezne ukrepe za odpravo energijske revščine, kjer je ta ugotovljena, vključno z ukrepi za obravnavanje širšega konteksta revščine. Prav tako morajo zaščititi ranljive odjemalce, zlasti tiste na oddaljenih območjih. Podobne določbe vsebuje Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾.
- (8) Novost v novem zakonodajnem okviru je zahteva po določitvi števila energijsko revnih gospodinjstev. Člen 29 prenovljene direktive o električni energiji se nanaša na obveznost držav članic, da ocenijo število energijsko revnih gospodinjstev, pri čemer je navedeno, da morajo določiti in objaviti merila, na katerih temelji ta ocena. V primeru velikega števila takih gospodinjstev morajo države članice v svoje nacionalne energetske in podnebne načrte vključiti okvirni cilj za zmanjšanje energijske revščine, določiti časovni okvir in predstaviti ustrezne politike. Nato morajo v skladu z uredbo o upravljanju Komisiji poročati o kakršnem koli napredku pri doseganju cilja zmanjšanja števila energijsko revnih gospodinjstev.
- (9) V skladu z direktivo o energijski učinkovitosti, Direktivo 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/2002 ⁽¹²⁾, morajo države članice v okviru svojih obveznosti glede energijske učinkovitosti upoštevati potrebo po zmanjšanju energijske revščine. V skladu s členom 7(11) je treba, kolikor je to ustrezno, del ukrepov za energijsko učinkovitost prednostno nameniti ranljivim gospodinjstvom, vključno s tistimi, ki jih je prizadela energijska revščina ⁽¹³⁾. Podobne obveznosti vsebuje tudi uredba o upravljanju.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 21.12.2018, str. 1).

⁽⁷⁾ Člen 3(3)(d) Uredbe (EU) 2018/1999.

⁽⁸⁾ Člen 29 Direktive (EU) 2019/944.

⁽⁹⁾ V skladu s členom 2a Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta o energijski učinkovitosti stavb (UL L 153, 18.6.2010, str. 13), kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/844 (UL L 156, 19.6.2018, str. 75).

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 94).

⁽¹¹⁾ Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).

⁽¹²⁾ Direktiva (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L 328, 21.12.2018, str. 210).

⁽¹³⁾ To temelji na obstoječih obveznostih na podlagi Direktive 2012/27/EU. Glej tudi Prilogo k Priporočilu Komisije o prenosu obveznosti prihranka energije iz spremenjene direktive o energijski učinkovitosti (C(2019) 6621 final).

- (10) Države članice morajo v skladu z revidirano različico Direktive (EU) 2018/844 o energijski učinkovitosti stavb predstaviti ustrezne nacionalne ukrepe, ki bodo pomagali zmanjšati energijsko revščino, v okviru svojih dolgoročnih strategij prenove za podporo prenove nacionalnega fonda stanovanjskih in nestanovanjskih stavb ⁽¹⁴⁾.
- (11) Zakonodajni okvir EU vsebuje tudi jamstva za zagotovitev, da ukrepi, sprejeti za odpravo energijske revščine, ne ovirajo odprtja ali delovanja trga. Maloprodajni trgi, ki delujejo nemoteno, so bistveni za pravičen prehod. Ta jamstva so določena v členu 28 prenovljene direktive o električni energiji, uresničujejo pa se predvsem v členu 5(5) navedene direktive.
- (12) S členom 27 prenovljene direktive o električni energiji se to načelo še krepi, saj se zahteva, da države članice zagotovijo, da vsi gospodinjiski odjemalci in, kadar je po mnenju držav članic ustrezno, mala podjetja, uživajo osnovno oskrbo, to je pravico do oskrbe na njihovem območju z električno energijo določene kakovosti po konkurenčnih, lahko in jasno primerljivih ter preglednih in nediskriminatornih cenah. Da bi države članice zagotovile ponudbo osnovne oskrbe, lahko imenujejo zasilnega dobavitelja.
- (13) Kot je povzeto v uvodni izjavi 59 prenovljene direktive o električni energiji, je energijska revščina posledica kombinacije nizkih dohodkov, visokih stroškov energije in slabe energijske učinkovitosti stanovanj. Zaradi vpliva nestanovitnih cen na trgu energije in slabe energijske učinkovitosti, zlasti v smislu učinkovitosti stavb, v kombinaciji z najrazličnejšimi družbeno-gospodarskimi dejavniki, povezanimi s splošno revščino in težavami, ki izhajajo iz sistemov lastništva stanovanj, je to težavo težko reševati.
- (14) Leta 2018 6,8 % ljudi, ki so živeli v zasebnih gospodinjstvih v EU (30,3 milijona oseb ⁽¹⁵⁾), ni zmoglo poravnati računov za elektriko, tako da jim je grozil odklop elektrike. Hkrati je bilo 7,3 % prebivalstva EU (37,4 milijona oseb) v svojih domovih izpostavljeno neugodnim temperaturam.
- (15) Kriza zaradi COVID-19 je poudarila nujnost ublažitve energijske revščine, če želimo ustvariti socialno Evropo, ki skrbi za potrebe vseh svojih prebivalcev. V ospredju bodo ravni energijske revščine v državah članicah, saj si vse več Evropejcev težko privoščijo dostop do osnovne energije, zlasti ob naraščanju brezposelnosti. Glede na navedeno je ključnega pomena, da se dosežejo mejniki iz evropskega zelenega dogovora, in to kljub trenutnim motnjam za gospodarstva Evrope, kakršnih še ni bilo.
- (16) Namen svežnja za okrevanje Next Generation EU ⁽¹⁶⁾ je „oblikovati in zgraditi bolj trajnostno, odporno in pravičnejšo Evropo za naslednjo generacijo“. Načrte okrevanja Evrope morajo voditi načela okoljske trajnosti, solidarnosti, povezovanja in zblíževanja ter odločenost, da ne bodo prezrti nobena država članica, regija ali posameznik. Sveženj Next Generation EU potrjuje vlogo vala prenove kot glavnega spodbujevalca zelenega okrevanja.
- (17) Nacionalne dolgoročne strategije prenove in druge instrumente, namenjene doseganju ciljev povečanja energijske učinkovitosti do let 2030 in 2050, bi bilo treba usmeriti v zaščito energijsko revnih gospodinjstev in opolnomočenje ranljivih odjemalcev energije, tako da se ljudem pomaga prihraniti denar pri računih za energijo, zagotovijo bolj zdrave življenjske razmere in zmanjša energijska revščina.
- (18) Opredelitev gospodinjstev, ki najbolj potrebujejo zaščito, in stanovanj, ki najbolj potrebujejo prenovo, pomaga pri ciljnem usmerjanju in boljšem upravljanju javnih intervencij, kar prinaša praktične rezultate za potrošnike, izboljšuje energijsko učinkovitost in zmanjšuje morebitno izkrivljanje pri delovanju notranjega trga z energijo.

⁽¹⁴⁾ To temelji na obstoječih obveznostih na podlagi člena 4 Direktive 2012/27/EU o energijski učinkovitosti, ki so bile prenesene v direktivo o energijski učinkovitosti stavb in še okrepljene v zvezi s potrebo po odpravi energijske revščine. V uvodni izjavi 11 Direktive (EU) 2018/844 je pojasnjeno, da bi bilo treba upoštevati potrebo po zmanjšanju energijske revščine, in sicer v skladu z merili, ki jih opredeljuje države članice. Pojasnjeno je tudi, da imajo države članice pri zasnovanju nacionalnih ukrepov, ki bi prispevali k zmanjšanju energijske revščine, v svojih strategijah prenove pravico, da določijo tiste, za katere menijo, da so pomembni.

⁽¹⁵⁾ Na podlagi ocenjenega števila prebivalcev v EU-27, ki je 1. januarja 2018 znašalo 446 milijonov: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Population_and_population_change_statistics.

⁽¹⁶⁾ Evropska komisija, Sporočilo Komisije Evropskemu svetlu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Čas za Evropo: obnova in priprava za naslednjo generacijo, 27. maj 2020.

- (19) Komisija s tem priporočilom in smernicami o energijski revščini, ki so državam članicam na voljo v spremnem delovnem dokumentu služb Komisije, izpolnjuje zgoraj navedeno obveznost in državam članicam pomaga pri prenosu novih določb o energijski revščini. Zagotavlja tudi informacije o nastajajočih dobrih praksah ⁽¹⁷⁾.
- (20) Glavna težava pri kateri koli opredelitvi je, kako dobiti zanesljive številčne podatke. Na ravni EU je bil oblikovan nabor statističnih kazalnikov, s katerimi se merijo verjetni dejavniki energijske revščine in njene posledice. To so sestavljeni kazalniki. Ker je energijska revščina večrazsežnostni pojav, z nobenim posameznim kazalnikom ni mogoče v celoti zajeti vseh njenih vidikov.
- (21) Sestavljeni kazalniki so bili oblikovani na evropski ravni in so navedeni v Prilogi k temu priporočilu. Ti kazalniki, ki sta jih oblikovala Statistični urad Evropske unije (Eurostat) in Evropska opazovalnica za energijsko revščino (EPOV), izhajajo pa iz usklajenih podatkovnih zbirk EU, omogočajo spremljanje razmer po vsej EU, opredelitev nacionalnih posebnosti ter spodbujanje učinkovitejšega vzajemnega učenja in izmenjav najboljših praks. Z nacionalnimi kazalniki je mogoče te kazalnike dopolniti in po potrebi izboljšati prepoznavanje energijske revščine.
- (22) Za to je potrebno tesno sodelovanje med ustreznimi pristojnimi organi, zlasti za ustrezno usklajena prizadevanja na regionalni in lokalni ravni, tako da se za protitež vsaki analizi, ki temelji na kazalnikih na ravni EU ali nacionalni ravni, in dopolnitev take analize uporabi pristop od spodaj navzgor. Regionalni in lokalni organi so primerni za to, da opredelijo ključne finančne in socialne izzive, s katerimi se srečujejo energijsko revna gospodinjstva, ter prevzamejo pomembno vlogo pri zasnovi in izvedbi zelenega prehoda, ki je pravičen, vključujoč in trajosten za vsakogar v Evropi.
- (23) Komisija bo še naprej podpirala izmenjavo dobrih praks med državami članicami tako v sodelovanju z Odborom za socialno zaščito kot tudi na druge načine. Za obravnavo izzivov, ugotovljenih prek kanalov, ki vključujejo platforme, zagotovljene v okviru Evropske opazovalnice za energijsko revščino in pobude Konvencija županov, se lahko uporabijo programi financiranja EU, vključno s kohezijsko politiko, instrumentom za tehnično podporo in drugimi oblikami podpore.
- (24) Četrto poročilo Evropske komisije o cenah in stroških energije obravnava tudi posebne okoliščine ljudi, ki živijo v energijski revščini, in ranljivih odjemalcev ⁽¹⁸⁾. Komisija bo namenila posebno pozornost tudi vprašanju, kako države članice izvajajo člen 5 prenovljene direktive o električni energiji, ki dovoljuje javne posege v določanje cen za dobavo električne energije energijsko revnim odjemalcem ali tistim, ki živijo v ranljivih gospodinjstvih –

DRŽAVAM ČLANICAM PRIPOROČA, NAJ:

1. razvijejo sistematičen pristop k liberalizaciji trgov z energijo, da se koristi delijo z vsemi segmenti družbe, zlasti s tistimi, ki najbolj potrebujejo pomoč;
2. upoštevajo zlasti spremni delovni dokument služb Komisije, ki določa smernice o kazalnikih energijske revščine in opredelitvi, kaj se šteje za znaten delež energijsko revnih gospodinjstev. Pomembno je, da države članice pri izvajanju in posodabljanju svojih trenutnih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2018/1999 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov uporabijo smernice Komisije;
3. pri svojih ocenah energijske revščine uporabijo kazalnike, predstavljene v Prilogi;
4. v skladu z uvodno izjavo 60 prenovljene direktive o električni energiji predložijo celostne rešitve politike v okviru energetske in socialne politike. Te bi morale vključevati ukrepe socialne politike in izboljšave energijske učinkovitosti, ki se medsebojno krepijo, zlasti na stanovanjskem področju;

⁽¹⁷⁾ V uvodni izjavi 59 Direktive (EU) 2019/944 je navedeno, da bi morala Komisija aktivno podpirati izvajanje določb navedene direktive o energijski revščini z omogočanjem izmenjave dobrih praks med državami članicami.

⁽¹⁸⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o cenah in stroških energije (COM(2020) 951) ter spremni delovni dokument služb Komisije (SWD(2020) 951).

5. ocenijo distribucijske učinke energetskega prehoda, zlasti ukrepe za povečanje energijske učinkovitosti v nacionalnem okviru, ter opredelijo in izvajajo politike za odpravo s tem povezanih pomislekov. Ustrezno pozornost bi bilo treba nameniti oviram za naložbe v energijsko učinkovita stanovanja in profilu stanovanj, najbolj potrebnih prenove, v skladu z nacionalnimi dolgoročnimi strategijami prenove;
6. razvijejo vse politike za odpravo energijske revščine na podlagi smiselnih in odgovornih postopkov za udeležbo javnosti in široko sodelovanje deležnikov;
7. razvijejo ukrepe za odpravo energijske revščine, ki temeljijo na tesnem sodelovanju med vsemi ravnmi uprave, tako da omogočijo zlasti tesno sodelovanje med regionalnimi in lokalnimi organi na eni strani ter organizacijami civilne družbe in subjekti iz zasebnega sektorja na drugi;
8. v celoti izkoristijo možnosti za uporabo financiranja in programov Unije, vključno s kohezijsko politiko, za odpravo energijske revščine, tako da analizirajo distribucijske učinke projektov energetskega prehoda in dajo prednost ukrepom, namenjenim ranljivim skupinam, da se zagotovi dostop do podpore;
9. se pri dodeljevanju sredstev, zlasti nepovratnih, usmerjajo na gospodinjstva z nizkimi dohodki v tistih kategorijah upravičencev, ki imajo zelo omejena lastna sredstva in omejen dostop do komercialnih posojil. Proučijo naj vlogo podjetij za energetske storitve (ESCO) in pogodbeno zagotavljanje prihranka energije pri zagotavljanju rešitev za financiranje prenove energijsko revnih gospodinjstev, da bi se tem ranljivim gospodinjstvom omogočilo obvladati visoke začetne stroške.

V Bruslju, 14. oktobra 2020

Za Komisijo
Kadri SIMSON
Članica Komisije

PRILOGA

KAZALNIKI ENERGIJSKE REVŠČINE

V nadaljevanju predstavljeni kazalniki so državam članicam na voljo pri Statističnem uradu Evropske unije in Evropski opazovalnici za energijsko revščino, da jih uporabijo pri ocenjevanju nacionalnih ravni energijske revščine.

Komisija v pomoč državam članicam zagotavlja smernice o razlagi takih kazalnikov, oblikovanih na ravni EU, zaradi boljše količinske opredelitve koncepta znatnega števila energijsko revnih gospodinjstev, določenega na podlagi nacionalnih opredelitev energijske revščine ⁽¹⁾.

Države članice lahko nadalje razčlenijo nekatere kazalnike, navedene v točkah 1 in 2, ter tako globlje analizirajo morebitne dejavnike energijske revščine na nacionalni ravni.

Kazalnike je mogoče razdeliti v štiri skupine:

- (a) *kazalniki za primerjavo med izdatki za energijo in dohodki*: z njimi se količinsko opredeli energijska revščina, tako da se znesek, ki ga gospodinjstva porabijo za energijo, primerja z merilom dohodka (npr. odstotek ali število gospodinjstev, ki za domače energetske storitve porabijo več kot določen delež svojega razpoložljivega dohodka);
- (b) *kazalniki, ki temeljijo na samoocenjevanju*: gospodinjstvom se neposredno postavi vprašanje, v kolikšnem obsegu se jim zdi, da si lahko privoščijo energijo (npr. zmožnost, da svoje domove pozimi ustrezno ogrevajo in poleti ustrezno ohlajajo);
- (c) *kazalniki, ki temeljijo na neposrednem merjenju*: s temi kazalniki se merijo fizikalne spremenljivke za določitev ustreznosti energetskih storitev (npr. sobna temperatura);
- (d) *posredni kazalniki*: z njimi se meri energijska revščina na podlagi s tem povezanih dejavnikov, kot so zaostala plačila računov za komunalne storitve, število odklopov in kakovost stanovanj.

1. Kazalniki, osredotočeni na cenovno dostopnost energetskih storitev

- Delež prebivalstva, ki mu grozi revščina (pod 60 % nacionalne mediane ekvivalentnega razpoložljivega dohodka) in svojih domov ne more ustrezno ogrevati, na podlagi vprašanja „Ali si vaše gospodinjstvo lahko privoščiti ustrezno ogrevanje doma?“ (Eurostat, SILC [ilc_mdcs01])
- Delež celotnega prebivalstva, ki svojih domov ne more ustrezno ogrevati, na podlagi vprašanja „Ali si vaše gospodinjstvo lahko privoščiti ustrezno ogrevanje doma?“ (Eurostat, SILC [ilc_mdcs01])
- Zaostala plačila računov za komunalne storitve: delež prebivalstva, ki mu grozi revščina (pod 60 % nacionalne mediane ekvivalentnega razpoložljivega dohodka) in zaostaja s plačili računov za komunalne storitve (Eurostat, SILC, [ilc_mdcs07])
- Zaostala plačila računov za komunalne storitve: delež prebivalstva, ki zaostaja s plačili računov za komunalne storitve (Eurostat, SILC, [ilc_mdcs07])
- Izdatki za električno energijo, plin in druga goriva kot delež vseh izdatkov gospodinjstva
- Delež gospodinjstev, katerih delež izdatkov za energijo glede na dohodke presega dvakratnik deleža nacionalne mediane (vir: Eurostat, Household Budget Surveys, 2015)
- Delež gospodinjstev, katerih absolutni izdatki za energijo so nižji od polovice nacionalne mediane (Eurostat, Household Budget Surveys, 2015)

2. Dopolnilni kazalniki

- Cene električne energije za gospodinjске odjemalce – povprečna skupina porabe (Eurostat, [nrg_pc_204])
- Cene plina za gospodinjске odjemalce – povprečna skupina porabe (Eurostat, [nrg_pc_202])
- Cene plina za gospodinjске odjemalce, najnižja skupina porabe (Eurostat, [nrg_pc_202])

⁽¹⁾ SWD(2020)960 „Smernice EU o energijski revščini“.

-
- Delež prebivalstva, ki mu grozi revščina (pod 60 % nacionalne mediane ekvivalentnega razpoložljivega dohodka) in živi v stanovanjih, ki zamakajo, so vlažna ali jih je načela trohnoba (Eurostat, SILC, [ilc_mdho01])
 - Delež prebivalstva, ki živi v stanovanjih, ki zamakajo, so vlažna ali jih je načela trohnoba – celotno prebivalstvo (Eurostat SILC, [TESSI292])
 - Poraba končne energije na kvadratni meter v stanovanjskem sektorju, glede na podnebje (podatkovna zbirka projekta Odyssee-MURE)
-